

Arrest

nr. 183 002 van 27 februari 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 juni 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 april 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 augustus 2013 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat P. GEUENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

De bestreden beslissing waarbij de aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, vermeldt dat verzoekster onder een inreisverbod staat, dat nog steeds van kracht is. Dit vindt steun in het administratief dossier. Hieruit blijkt dat aan verzoekster op 19 oktober 2012 een inreisverbod van drie jaar werd betekend. Op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing, namelijk 24 april 2013, was het inreisverbod, dat bij beslissing van 19 oktober 2012 werd opgelegd, nog steeds van kracht.

Op het ogenblik dat verzoekster het thans voorliggende beroep indiende, namelijk 24 juni 2013, viel zij ook nog steeds onder de gelding van dit inreisverbod, aangezien het door de Raad niet is vernietigd of geschorst en niet blijkt dat het door het bevoegde bestuur is ingetrokken, opgeschort of opgeheven.

Verzoekster had op het ogenblik van het instellen van het beroep geen belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Immers, verweerder vermocht ingeval van een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing immers niets anders dan – na te hebben vastgesteld dat verzoekster nog steeds in het Rijk verblijft en onder een definitief inreisverbod staat, dat niet werd opgeheven of opgeschort zoals voorzien in artikel 74/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen – vast te stellen dat het verzoekster voor de duur van het inreisverbod verboden is in het Rijk te verblijven en haar aldus geen machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van voormelde wet kan worden toegekend (cf. RvS 7 mei 2015, nr. 11.277 (c); RvS 3 september 2015, nr. 11.523 (c); RvS 4 januari 2016, nr. 11.700 (c)).

Het belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing moet bestaan op het ogenblik van het instellen van het beroep en kan derhalve niet hangende het geding worden verworven (RvS 28 juni 2006, nr. 160.651). Bijgevolg heeft de omstandigheid dat ondertussen, op het ogenblik van de terechtzitting en de uitspraak van dit arrest, de geldingsduur van het inreisverbod van 19 oktober 2012 is verstreken, niet tot gevolg dat verzoekster daardoor het vereiste belang bij het beroep kan verwerven. Het gegeven dat verzoekster zich ter terechtzitting gedraagt naar de wijsheid van de Raad kan aan het voormelde geen afbreuk doen.

De Raad benadrukt nog wel dat het inreisverbod verzoekster wel niet meer kan worden tegengeworpen bij een aanvraag om machtiging tot verblijf die wordt ingediend na het verstrijken van de geldigheidsduur van het inreisverbod.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA